

13.K. 34.646/2004/6.

A Fővárosi Bíróság a Csabáné dr. Sándi Klára ügyvéd (1021 Budapest, Szerb Antal u. 9/A, B épület I. 8.) által képviselt Révé Rt. (1083 Budapest, Práter u. 22.) felperesnek a dr. Bátorligeti Mária jogtanácsos által képviselt Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság (1024 Budapest, Margit krt. 85., hivatkozási szám: D.686/7/2004.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A bíróság felperes keresetét elutasítja.
Kötelezi a bíróság felperest, hogy a Fővárosi Illetékhivatal külön felhívására fizessen meg 15 000 Ft (tizenötezer forint) tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illetéket.
Kötelezi a bíróság felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg alperesnek 10 000 Ft (tízezer forint) perköltséget.
Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 8 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet a Fővárosi Ítéltáblához címezve, de a Fővárosi Bíróságnál kell írásban, 3 példányban benyújtani.

INDOKOLÁS

Budapest Józsefvárosi Önkormányzata (a továbbiakban: Önkormányzat) a lakáscélú támogatásokról szóló 12/2001. (I. 3.) Korm. rendelet VIII. fejezetének 1. pontja alapján támogatási kérelmet nyújtott be a 40 szociális bérlakás kialakítására. Az önkormányzat az ÁTBP-2003-LA-1-03-10-89 kódszámú pályázat alapján 130 560 000 forint vissza nem térítendő állami támogatást nyert el. A Magyar Lakás-Innovációs Közhasznú Társaság 2004. január 15-én kelt, az állami támogatás lehívásához szükséges támogatási szerződés előkészítése tárgyában írt levelében külön felhívta az önkormányzat figyelmét, hogy a bérlakások kialakítására közbeszerzési eljárást kell lefolytatni, amennyiben a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvényben [a továbbiakban: Kbt.] előírt feltételek fennállnak.
Felperes, ajánlatkérőként 2004. október 5-én tájékoztatta a Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottságot (a továbbiakban: Döntőbizottság), hogy a Kbt. 257. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján hirdetmény nélküli tárgyalásos közbeszerzési eljárást indít új építésű ingatlanok beszerzésére. Felperes maximum 23 darab 1 szobás (I. lakástípus), 7 darab 1,5 szobás (II. lakástípus), 6 darab 2 szobás (III. lakástípus), 2 darab 2,5 szobás (IV. lakástípus) és a mozgáskorlátozottak számára 2 darab 1,5 szobás (V. lakástípus) új építésű lakás beszerzésére indított

hirdetmény nélküli tárgyalásos közbeszerzési eljárást. Az ajánlattételi felhívás 4. 1. pontja szerint az összes lakástípusra, vagy egyes lakástípusra kellett ajánlatot tenni, de felperesnek lehetősége volt a megajánlott lakásoknál kevesebbet elfogadására, ha az ajánlat az összes lakásra vonatkozó árban kedvezőbb, valamint a felhívás azt is előírta, hogy ajánlattevőnek minimum 10 lakásra kell ajánlatot adni. A felhívás 9. pontja kizárta a több változatú ajánlattétel lehetőségét. Felperes az ajánlatok elbírálásának 3. részszerzőpontjaként a többletgaranciát adta meg 1-es súlyszámmal. A felhívás 11. pontjában a kizáró okokat a Kbt. 60. §-ának

(1) bekezdésére és 63. §-ának (2) bekezdésére, a 12. pontjában az alkalmassági követelményeket és igazolásuk módját a Kbt. 67. §-ának (1) bekezdés a) pontjára utalással határozta meg. Felperes az ajánlatkérés alapján létrejövő szerződés megkötéséig lehetőséget biztosított a kizáró okokkal kapcsolatos igazolások hiánypótlására. A felhívás 14. pontjában felperes előírt, hogy az ajánlatot milyen részletes tartalommal, illetve – a kizáró és az alkalmassági körében megkövetelt dokumentumokon kívül még – milyen további iratokkal együtt kell benyújtani. A felhívás 15. és 19. pontja szerint az ajánlattételi határidőt 2004. október 15-e 11 óra 45 percében, az ajánlatok felbontásának időpontját 2004. október 15-e 12.00 órájában adta meg.

Felperes jogorvoslati eljárást indított, mert a Döntőbizottság Elnöke a D.T.522/2/2004. számú határozatával hivatalból jogorvoslati eljárás lefolytatását kezdeményezte, arra hivatkozva, hogy az ajánlattételi felhívásból nem volt egyértelműen megállapítható az ajánlattételi felhívás jogszerűsége.

Felperes 2004. november 2-án benyújtott észrevételében a jogorvoslati eljárás megszüntetését kérte. Álláspontja szerint az ajánlati felhívása megfelelt a Kbt.-nek, mert a Kbt. 133. §-ának (1) bekezdés k) pontjának a felhívás 11. pontja, az l) pontjának a felhívás 12. pontja és a 14. pontjának d), j) és r) pontjai, az m) pontjának a felhívás 13. pontja, az n) pontjának a felhívás 15. pontja és a q) pontjának a felhívás 18-19. pontja felel meg. Felperes a jogorvoslati eljárásban – 2004. november 11-én – tartott tárgyaláson a korábbi nyilatkozatának fenntartása mellett előadta, hogy a 40 bérlakást a legkedvezőbb áron kívánta megvásárolni, ezért nem a lakás négyzetméter árát, hanem a lakástípusra adott árból számított egy lakás árát értékelte. A legkedvezőbb vásárlás miatt lakásonként akart szerződni oly módon, hogy előbb a kedvezőbb árú lakást vásárolja meg, utána pedig következő magasabb árú mindaddig, míg a 40 lakást meg nem vásárolja. Arra is hivatkozott, hogy Kbt. 66. §-ának (1) bekezdés a) pontja, 67. §-ának (1) bekezdés d) pontja és 69. §-ának (2) bekezdése szerinti alkalmatlansági feltételeket állapított meg a felhívás 14. – pl. e) – pontjában. Előadta, hogy a benyújtott ajánlatokat formai szempontból is elbírálta, az egyik ajánlatot súlyos formai hiányosságok miatt nyilvánított érvénytelenné. Megjegyezte, hogy annak ellenére, hogy a felhívásban

nem hivatkozott a Kbt. 62. §-ának (1) bekezdésére, mint kizáró okra, a nyertes ajánlattevő utalt erre ajánlatában. Az ajánlattétel és a bontás időpontjának 15 perc eltéréssel való meghatározását technikai okokkal magyarázta, álláspontja szerint ez a hiba nem befolyásolta a verseny tisztaságát. A többletgarancia részszeremponttal kapcsolatban előadta, hogy a felhívás 14. k) és l) pontjában előírt szempontokat kívánta értékelni, de erre nem került sor, mert többletgarancia nem került megajánlásra.

Alperes a 2004. november 29-én kelt, D.68617/2004. számú határozatában megállapította, hogy felperes megsértette a Kbt. 50. §-ának (2)-(3) bekezdését és az 57. §-ának (4) bekezdés c) pontját, a 62. §-át, 65. §-ának (1) bekezdését, 69. §-ának (2) bekezdését, a 80. §-ának (1) bekezdését és a 83. §-ának (1) bekezdését, illetve ezekkel összefüggésben a 133. §-ának (1) bekezdés j)-n) és q) pontját, ezért felperest 1 millió forint bírsággal sújtotta. A határozat megállapította, hogy felperes a Kbt. VI. fejezete szerinti közbeszerzési eljárás indított, melyben részajánlat tételre lehetőséget biztosított, de a közbeszerzés mennyiségét jogszabálysértően határozta meg. Alperes szerint a felhívás az alkalmassági feltételeket és igazolási módjukat nem határozta meg egyértelműen, alkalmatlansági szempontot nem adott meg, illetve nem határozta meg, hogy a pénzügyi, műszaki, szakmai alkalmasság körében előírt feltételek milyen mértékű fogyatékosága, vagy hiánya zárja ki az ajánlattevőt, hogy alkalmas legyen a szerződés teljesítésére. A határozat rögzítette, hogy felperes jogszabálysértően tette lehetővé a hiánypótlást a szerződés megkötéséig, továbbá az ajánlatok bontási időpontját a Kbt. 80. §-ának (1) bekezdésével ellentétesen határozta meg. Alperes szerint a többletgarancia részszerempont esetében nem volt megállapítható, hogy milyen mennyiségi, vagy más tényezőkön alapul. A jogsértések alapján alperes indokoltnak tartotta bírság kiszabását a több súlyos jogsértés (pl. alkalmasság hiánya, olyan részszerempont, ami nem biztosítja az objektív értékelést), és a beszerzés magas értéke miatt. A bírság összegének megállapításánál alperes a súlyos jogsértések és a beszerzés összegén túl figyelembe vette, hogy egyes jogsértéseknek (olyan részszerempont, amire nem tettek vállalást az ajánlattevők) nem volt kihatása a közbeszerzési eljárásra. Alperes határozatának bírósági felülvizsgálatára felperes keresetet nyújtott be. Elsődlegesen a bírság törlését, vagy csökkentését, másodlagosan a határozat indokolási részének megváltoztatását kérte, hogy az indokolásból kiderüljön, egyes jogszabályok megsértése nem volt szándékos, és a jogszabálysértéseknek nem volt releváns kihatása a közbeszerzési eljárásra. Felperes perköltséget nem igényelt. Arra hivatkozott, hogy a jogsértéssel okozott jogsérelem nem indokolta bírság kiszabását, illetve a megállapított bírság összege nem állt arányban a sérelem súlyával, valamint alperes megalapozatlanul állapított meg egyes jogszabálysértéseket. Elismerte, hogy az ajánlati felhívás szövege hibás volt, de a hibák

nem eredményezték az esélyegyenlőség, az egyenlő bánásmód, a verseny tisztaságának és a nyilvánosságának sérelmét. Véleménye szerint alperes a bírság kiszabásánál nem értékelte kellő súllyal, hogy az elkövetett jogsértéseknek semmilyen kihatása nem volt a közbeszerzési eljárásra, valamint a jogsértés nem volt szándékos, illetve az együttműködő magatartásukkal segítették az eljárást. Felperes a 2005. május 11-én és október 7-én tartott tárgyaláson pontosított keresete szerint az ajánlatok bontási időpontjával, a hiánypótlással és a többletgarancia részszerzőponttal kapcsolatos alperesi megállapítások jogszerűségét nem vitatta. Kifogásolta, hogy alperes a bontás időpontjával kapcsolatban az ajánlattétel időpontjának jogsértő meghatározását is megállapította, továbbá előadta, hogy az alperes által megállapított jogsértések egyike sem hatott ki a közbeszerzési eljárás végeredményére, ezért 1 millió forint bírság kiszabása jogszabálysértő.

Alperes ellenkérelmében a kereseti kérelem elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérte. Megjegyezte, hogy felperes keresetében nem jelölte meg, hogy a határozatot miért tartja jogszabálysértőnek. Álláspontja szerint a bírság kiszabása indokolt volt, mert felperes több, egyenként is súlyos jogszabálysértést követett el, valamint a beszerzés nettó értéke a 300 millió forintot meghaladta. A bírságkiszabással kapcsolatban előadta, hogy a releváns körülményeket értékelve a Kbt. előírásainak megfelelő döntést hozott, figyelembe vette, hogy a jogsértések egy részének nem volt közvetlen hatása a közbeszerzési eljárásra. Előadta, hogy a határozatban részletezett körülményekre tekintettel, a jogsértésekkel arányban álló összegben állapította meg a bírságot. A bíróság az érdekelteket tájékoztatta az alperes határozata ellen benyújtott keresetről, de az érdekeltek a perbe való beavatkozási szándékukat nem jelezték.

A felperes keresete az alábbiak miatt - részben - megalapozatlan. A bíróság az alperes határozatát a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény [továbbiakban: Pp.] 324. §-ának (2) bekezdés a) pontjában foglaltak, valamint az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény 72. §-ában foglaltak alapján vizsgálta felül. A tényállást a felek nyilatkozatai és a csatolt közigazgatási iratok, alapján állapította meg.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának KK. 31. számú állásfoglalása szerint az ügyfél anyagi és eljárásjogi jogszabálysértésre, illetve a közigazgatási szerv téves jogértelmezésére hivatkozással kérheti a közigazgatási szerv határozatának felülvizsgálatát. Az eljárásjogi jogszabálysértés csak akkor eredményezheti a határozat hatályon kívül helyezését, megváltoztatását, ha az ügy érdemére is kiható olyan súlyos eljárási szabálysértés történt, amely a bírósági eljárásban sem orvosolható. Nem vitatott tényállás szerint felperes új építésű szociális bérlakások megvásárlására hirdetmény nélküli tárgyalásos

közbeszerzési eljárást indított. Felperes a közbeszerzési eljárásról 2004 október 5-én megküldte a tájékoztatót és az ajánlattételi felhívást a Döntőbizottságnak. A Döntőbizottság Elnöke hivatalból jogorvoslati eljárást kezdeményezett, mely alapján alperes megállapította, hogy felperes az ajánlatok bírálati részszerzőpontját, a kizáró okokat, az alkalmassági-alkalmatlansági követelményeket, a hiánypótlás lehetőségét, az ajánlattétel és az ajánlatok felbontási idejét, valamint a beszerzés mennyiségét nem a Kbt. szerint határozta meg az ajánlattételi felhívásban. Felperes elismerte, hogy a felhívás nem felelt meg mindenben a Kbt. követelményeknek, és a pontosított keresetében a beszerzés mennyisége, a kizáró okok, az alkalmassági-alkalmatlansági követelmények, valamint az ajánlattételi határidő vonatkozásában tett alperesi megállapítások jogszerűségét, illetve a bírság kiszabását és összegét kifogásolta. Véleménye szerint a felhívásban elkövetett hibák miatt maximum 50 000 forint bírság kiszabásának lett volna helye, de arra is utalt, hogy a bírság alkalmazása nem volt indokolt.

A perben a bíróságnak a pontosított kereset alapján abban kellett állást foglalni, hogy jogszerű-e alperesnek a felhívás egyes hibáira – beszerzés mennyisége, a kizáró okok, az alkalmassági követelmények, az ajánlattételi határidő –, valamint a pénzbírság alkalmazására vonatkozó döntése.

A Kbt. 3. §-a szerint „E törvény szabályaitól csak annyiban lehet eltérni, amennyiben e törvény kifejezetten lehetővé teszi.”

A Kbt. 50. §-a szerint

(1) Az ajánlati felhívásban az ajánlatkérő köteles megadni a közbeszerzés tárgyát, illetőleg mennyiségét.

(2) A közbeszerzés mennyiségét úgy is meg lehet határozni, hogy az ajánlatkérő a legalacsonyabb vagy a legmagasabb mennyiséget vagy értéket közli, és kiköti az ettől való eltérés lehetőségét, előírva az eltérés százalékos mértékét.

(3) Az ajánlatkérő az ajánlati felhívásban lehetővé teheti a közbeszerzés egy részére történő ajánlattételt. Ebben az esetben az ajánlati felhívásban elő kell írni, hogy a közbeszerzés tárgyának mely elemeire lehet részajánlatot tenni.”

A Kbt. 62. §-a szerint

„(1) Az ajánlatkérőnek az eljárásból ki kell zárnia az olyan ajánlattevőt, aki, illetőleg – a 71. § (1) bekezdésének h) pontja szerinti esetben – akinek a közbeszerzés értékének tíz százalékát meghaladó mértékben igénybe venni kívánt alvállalkozója

a) három évnél nem régebben súlyos, jogszabályban meghatározott szakmai kötelezettségszegést vagy szakmai etikai szabályokba ütköző cselekedetet követett el, vagy korábbi – három évnél nem régebben lezárult – közbeszerzési eljárás alapján vállalt szerződéses kötelezettségét súlyosan megszegte, amelyet az ajánlatkérő bizonyítani tud;

b) az eljárásban előírt adatszolgáltatási kötelezettségének [különösen 70. § (2) bekezdése, 71. §] teljesítése során hamis adatot szolgáltatott, illetőleg hamis nyilatkozatot tett.

(2) Az ajánlatkérő köteles az ajánlati felhívásban hivatkozni az (1) bekezdésben felsorolt kizáró okokra.”

A Kbt. 65. § (1) bekezdés szerint „Az ajánlatkérő az ajánlati felhívásban köteles előírni az ajánlattevő pénzügyi és gazdasági, valamint műszaki, illetőleg szakmai alkalmasságának feltételeit és igazolását. Az alkalmasság feltételeit és igazolását –

a közbeszerzés értékének tíz százalékát meghaladó mértékben igénybe venni kívánt alvállalkozók esetében is [71. § (4) bekezdése] – az ajánlatkérő kizárólag a 66-69. §-ban meghatározott módon írhatja elő.”

A Kbt. 69. § (2) bekezdés szerint „Az ajánlati felhívásban meg kell határozni, hogy mind a 66. §-ban, mind a 67. §-ban foglaltakkal összefüggő mely körülmények megléte, illetőleg hiánya vagy azok milyen mértékű fogyatékossga zárja ki, hogy az ajánlatkérő az ajánlattevőt, illetőleg a közbeszerzés értékének tíz százalékát meghaladó mértékben igénybe venni kívánt alvállalkozót alkalmasnak minősítse a szerződés teljesítésére.

A Kbt. 80. § (1) bekezdés szerint „Az ajánlatokat tartalmazó iratok felbontását az ajánlattételi határidő lejártának időpontjában kell megkezdeni. A bontás mindaddig tart, amíg a határidő lejártáig benyújtott összes ajánlat felbontásra nem kerül.”

A Kbt. 133. § (1) bekezdés szerint „Az ajánlattételi felhívásnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

d) a közbeszerzés tárgyát, illetőleg mennyiségét (nómenklatúra);

k) a kizáró okokat, ha több ajánlattevő nyújthat be ajánlatot;

(1) az alkalmassági követelményeket és a 69. § (2) bekezdésében foglaltakat;

n) az ajánlattételi határidőt;

q) az ajánlat(ok) felbontásának helyét, idejét.”

A Kbt. 340. § (1) bekezdés szerint „A Közbeszerzési Döntőbizottság a határozatát a Közbeszerzések Tanácsa nevében hozza meg. Ennek során az e §-ban meghatározott jogkövetkezményeket együttesen is alkalmazhatja.”

A Kbt. 340. § (3) bekezdés e) pontja szerint „Ha a Közbeszerzési Döntőbizottság a (2) bekezdés e)-g) pontja szerint határoz, egyben bírságot szabhat ki az e törvény szabályait megszegő, illetőleg a nyilvánvaló jogsértés ismeretében szerződést kötő szervezettel (személlyel), valamint a jogsértésért, illetőleg a szerződéskötésért felelős személlyel, illetőleg a szervezettel jogviszonyban álló, a jogsértésért felelős személlyel és szervezettel szemben.”

A Kbt. 341. § (3) bekezdés szerint „A Közbeszerzési Döntőbizottság annak eldöntésében, hogy indokolt-e a bírság kiszabása, illetőleg a bírság összegének megállapításában az eset összes körülményét – így különösen a jogsérelem súlyát, a közbeszerzés tárgyát és értékét, a jogsértésnek a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre gyakorolt

befolyását, az e törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítását, a jogsértőnek az eljárást segítő együttműködő magatartását - veszi figyelembe. A bírság összegének megállapításakor figyelembe kell venni azt is, ha a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volt.

A Kbt. 341. § (4) bekezdés szerint „A 340. § (3) bekezdésének e) pontja, valamint (4)-(6) bekezdése szerinti bírság mértéke a közbeszerzés értékének legfeljebb harminc százaléka lehet.”

A Kbt. 49. §-a értelmében ajánlatkérőnek olyan tartalmú ajánlati felhívást kell készítenie, amely minden a Kbt.-ben előírt információt tartalmaz, mely alapján ajánlattevő - figyelemmel saját gazdasági kapacitásaira - megalapozott döntést hozhat, hogy ajánlatot tesz, vagy nem tesz, amennyiben ajánlatot tesz, azt milyen tartalommal nyújtsa be, hogy nyertese lehessen a közbeszerzési eljárásnak. A hivatkozott jogszabály alapján az ajánlattételi felhívásból kell kiderülni, hogy felperes pontosan milyen tárgyú, mennyiségű szolgáltatásra, milyen feltételekkel vár ajánlatot. Ebből következően minden olyan tény, körülmény, amit a beszerzéssel összefüggésben felperes nem, vagy nem egyértelműen közöl az ajánlattevőkkel a felhívásban, nem vehető figyelembe a közbeszerzési eljárásnál. A bíróság elsődleges arra mutat rá, hogy alperes az ajánlattételi felhívást annak hiányossága, pontatlansága, illetve a tételes jogszabályokkal ellentétes felhívási rendelkezései miatta kifogásolta és állapított meg jogsértést felperes terhére.

A Kbt. 3. §-ára figyelemmel, az ajánlati felhívásban az ajánlatkérő kizárólag a Kbt. 50. §-a szerint határozhatja meg a beszerzés mennyiségét, eszerint lehetővé teheti a közbeszerzés egy részére történő ajánlattételt, illetve meghatározhatja a beszerzés mennyiségét a legmagasabb és legalacsonyabb mennyiség közlésével, azzal, hogy ettől a szerződéskötés során előre megadott százalékos mértékben eltérhet. A közbeszerzési jog szabályozási jellege miatt ajánlatkérőnek vagy az egyik, vagy a másik módszerrel kell meghatároznia a beszerzés mennyiségét, de olyan tartalmú felhívás kibocsátását nem teszi lehetővé a Kbt. ami sem az egyik, sem a másik típusú meghatározásnak nem felel meg. A bíróság megállapította, hogy az ajánlati felhívás 4.1. pont második bekezdésében lehetővé tette, hogy az ajánlattevők a különböző római számmal meghatározott lakástípusokra részajánlatot adjanak. A Kbt. hivatkozott jogszabálya alapján kizárólag az olyan tartalmú felhívás minősül jogszerűnek, ami az adott lakástípusra (részajánlat) megadott teljes lakásszámba vonatkozó ajánlattételt lehetővé teszi további feltételek nélkül. Ebből következően felperesnek nem volt lehetősége a beszerzendő lakásmennyiséget az I-V. lakástípusokra adható részajánlat tételen túl további feltételek előírásával meghatározni. A fentiek alapján alperes helyesen állapította meg, hogy felperes a Kbt. 50. §-ával ellentétesen határozta meg a felhívásban a közbeszerzéssel beszerzendő lakások mennyiségét, ezért a felhívás sérti a Kbt. 130. §-ának (1) bekezdés d) pontját.

A Kbt. 62. §-ának (2) bekezdése előírja, hogy az ajánlati felhívásban kötelező kizárási okként szerepeltetni az ajánlattevő, vagy 10%-ot meghaladóan igénybe venni kívánt alvállalkozója vonatkozásában a három évnél nem régebben súlyos, jogszabályban meghatározott szakmai kötelezettségszegést vagy szakmai etikai szabályokba ütköző cselekedet elkövetését, vagy három évnél nem régebben lezárult közbeszerzési eljárás alapján vállalt szerződéses kötelezettségét súlyos megszegését, illetve az eljárásban hamis adatszolgáltatást, nyilatkozattételt. A bíróság megállapította, hogy a felhívás egyik pontja sem tartalmazza a Kbt. kötelezően előírt felhívási feltételeit, ezért alperes helyesen állapította meg, hogy felperes felhívásban a Kbt. 62. §-ával ellentétesen nem batározta meg a törvény által előírt kizárási okokat, emiatt a felhívás sérti a Kbt. 130. §-ának (1) bekezdés k) pontját.

A Kbt. 65. §-ának (1) bekezdése és 69. §-ának (2) bekezdése előírja, hogy ajánlatkérő köteles megadni a felhívásban a szerződés teljesítésére való alkalmasság-alkalmatlanság szempontjait, illetve ezek igazolási módját. Jogszabálysértő az alkalmassági-alkalmatlansági feltételek meghatározása, ha egyáltalán nem, vagy nem egyértelmű, illetve túlzó követelményeket határoz meg ajánlatkérő. A bíróság megállapította, hogy felperes a felhívásban nem határozta meg egyértelműen az alkalmassági feltételeket, illetve az alkalmatlansági követelményeket elmulasztotta meghatározni.

A bíróság az alkalmatlansági feltételekkel kapcsolatban megállapította, hogy a felhívás egyik pontjának címe sem tartalmaz ilyen megnevezést. A bíróság álláspontja szerint a Kbt. 65-69. §-aiban előírt szabályok nem értelmezhetők olyan módon, hogy a felhívásban megadott valamely követelmény alkalmatlansági feltételnek való minősülését akár az ajánlattevőnek, akár a közbeszerzési eljárás jogszerűségét ellenőrző közigazgatási szervnek kell kitalálni. Az alkalmatlansági feltétel egyértelmű és pontos meghatározása az ajánlatkérő - Kbt.-ben előírt - feladata, mely követelmény nem teljesíthető azzal, ha az ajánlati felhíváshoz ajánlatkérő utóbb magyarázatot fűz. A fentiek alapján a bíróság nem fogadta el felperes azon álláspontját, hogy a közbeszerzési eljárásban az volt alkalmatlansági követelmény, amivel ajánlattevő nem fért bele az alkalmassági feltételekbe [2005. október 7-i tárgyalás 2. oldal]. A bíróság szerint iratellenes felperes azon nyilatkozata, hogy az alkalmatlansági feltételeket a felhívás 12. és 14. pontjában adta meg. A felhívás 12. pontja az alkalmassági követelményekre vonatkozik, a felhívás 14. pontjának bevezető mondata szerint a 14. pontban írt dokumentumokat az ajánlattevőnek a 11. és 12. pontban előírtakon felül kellett benyújtania. Ebből következően felperes utóbb nem értelmezheti úgy felhívását, hogy a 14. pontban előírt feltételek (dokumentumokat) az alkalmatlansági feltételekre is vonatkoznak, azért sem, mert a felhívás 12. pontja nem az alkalmatlansági, hanem az alkalmassági feltételeket, annak igazolását határozta meg. A bíróság a fent kifejtett álláspontja

alapján iratellenes felperes azon nyilatkozata, hogy az alkalmassági feltételeket a felhívás 14. pontjában megadta, illetve a bíróság egyet értett alperes azon álláspontjával, hogy a felhívás az alkalmassági követelményeket nem tartalmazta egyértelműen. Felperes nem alapíthat jogokat a felhívás szövegétől nyilvánvalóan eltérő álláspontra azzal az indokolással, hogy a felhívás 14. pontban előírt feltételek (dokumentumokat) előírásával a felhívás 12. pontjában megadott alkalmassági feltételek előírásai követelménynek felelt meg, ugyanis a már hivatkozott felhívás 14. pontja egyértelműen utal arra, hogy a korábbi felhívási pontokban kért dokumentumokon felül, és nem a korábbi felhívási pontok teljesítéseként kellett még iratokat benyújtani. A bíróság álláspontja szerint alperes helyesen állapította meg, hogy felperes felhívása a Kbt. 69. §-ának (2) bekezdését és 65. §-ának (1) bekezdésével ellentétesen határozta meg az alkalmassági-alkalmatlansági feltételeket, ezért felhívás sérti a Kbt. 130. §-ának (1) bekezdés 1) pontját.

A Kbt. 80. §-ának (1) bekezdés előírja, hogy az ajánlatokat az ajánlattételi határidő időpontjában kell a felbontani. A Kbt. a felhívás tartalmának szabályozásakor külön pontban írja elő az ajánlattételi határidő és bontási határidő megadását, mindez nem jelenti - figyelemmel a Kbt. 80. §-ának (1) bekezdésére -, hogy a két határidőre eltérő időpontot lehet megadni. A bíróság egyet értett a felperes álláspontjával, hogy az ajánlattételi és a bontási határidő téves meghatározása esetén csak egy időpont jogsértő megadása állapítható meg. Alperes az ajánlattételi határidő meghatározását nem kifogásolta, amiből az következik, hogy felperes a bontás időpontját adta meg jogszabálysértő módon a felhívásban, így felhívás a Kbt. 130. §-ának (1) bekezdés q) pontját sérti. A bíróság az alperesi határozat indokolását kizárólag jogszabálysértő indokolás esetén változtathatja meg. A bíróság elutasította felperes kereseti kérelmét, mert a határozat jogszabálysértő indokolást nem tartalmazott, ugyanis szándékos jogszabálysértésre nem tett ténymegállapítást alperes, illetve a megállapított jogszabálysértések vonatkozásában rögzítette, hogy egyes jogszabálysértéseknek nem volt kihatása a közbeszerzési eljárásra.

A határozat tartalmazza, hogy alperes a megállapított egyenként is súlyos jogsértésekre tekintettel, valamint a beszerzés magas összegével indokolta a bírság szankcióként való alkalmazását, a bírság összegének megállapításánál súlyos jogsértésként figyelembe vette, hogy a felhívás jogszabálysértően határozta meg az értékelési szempontot, valamint hivatkozott arra, hogy a jogsértések egy része nem hatott ki a közbeszerzési eljárásra (a jogszabálysértő értékelési szempontra nem adott ajánlatot egyik ajánlattevő sem). A fentiek alapján bíróság megállapította, hogy alperes a bírság kiszabásának alapjául szolgáló tényeket, körülményeket feltárta. A bírság kiszabása csak akkor jogszabálysértő, ha alperes a bírságot

megalapozó tényeket nem, vagy iratellenesen tárja fel, a bizonyítékokat jogszabálysértően értékeli, illetve túllépi a jogszabályban megállapított bírság mértéket, összeget. A határozat egyértelműen tartalmazza, hogy a keresetben hivatkozott körülményt (egyes jogszabálysértéseknek nem volt érdemi kihatása a közbeszerzési eljárásra) alperes a bírság összegét csökkentő körülményként már értékelte, ezért a körülmény ismételt értékelésére nincs lehetőség a közigazgatási perben. A bíróság álláspontja szerint alperes helyesen állapította meg, hogy az elkövetett jogsértések száma és a jogszabálysértések súlyossága önmagában megalapozza a bírság kiszabását. A bíróság szerint a beszerzés mennyiségével, az értékelési részszemponttal, az alkalmassági-alkalmatlansági feltételekkel, a kizáró okokkal összefüggésben elkövetett jogszabálysértések, mind számuk és súlyuk tekintetében megalapozzák, indokolják a bírság kiszabását, ezért jogszerűen járt el alperes, amikor a bírságról, mint szankció alkalmazásáról határozott. A bíróság rámutat, hogy a felhívás jogszabálysértő jellegénél nem lehet felperes javára értékelni, hogy ajánlattevők nem tettek ajánlatot a jogszabálysértő részszempontra, vagy a nyertes a felhívástól eltérően nyilatkozott a kizáró, illetve az alkalmassági-alkalmatlansági körülményeknek való megfeleléséről, ugyanis a jogorvoslati eljárás a felhívás jogszerűségének és nem a nyertes ajánlatának megfelelésének vizsgálatára irányult. A bíróság megjegyzi, hogy a jogsértés szándékosságát a Kbt. a bírság összecszerúsége körében értékeli. Az értékelési részszemponttal összefüggésben a bíróság utal a nyertesnek kihirdetett ajánlattevő ajánlatának bontására, melynek során 1 év többletgarancia vállalás jegyzőkönyvezésre (2. oldal) került, illetve a 2004. október 8-án aláírt adásvételi előszerződés V/1. pont hét alpontjára, mely szerint ajánlattevő többlet alkalmassági időt vállalt. Mivel a hivatkozottak jogszerűségét alperes nem kifogásolta, ezért a bíróság sem állapított meg jogszabálysértést.

Alperes a bírság összecszerúsége vonatkozásában a - bírság alkalmazásánál már előadott - mérlegelés alapjául szolgáló releváns tényeket, körülményeket tisztázta, indokolta, mely körülmények fennállását felperesnek nem sikerült cáfolnia. A bíróság a Kbt. törvény preambulumaival összefüggésben rámutat, hogy különös jogi érdek fűződik a közpénzek jogszerű felhasználásához, ezért alperes indokolási kötelezettségének eleget téve, a Kbt.-ben meghatározott törvényi keret figyelemmel, a felhasznált közpénz, illetve a beszerzés összegére, valamint az elkövetett jogsértések számával és súlyával arányban álló bírságot alkalmazott szankcióként felperessel szemben.

A fentiek alapján a bíróság a felperes keresetét elutasította. Alperesi határozat törvényt sértő voltát a felperes nem bizonyította, érvelését a bíróság nem fogadta el. A bíróság megállapította, hogy a keresetben előadottak alapján alperes határozata nem volt

jogszabálysértő, ezért a bíróság a megalapozatlan keresetet a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján elutasította.

A bíróság felperest a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték viselésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. § (3) bekezdése alapján kötelezte.

A felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes perköltségét megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezés lehetősége a Kbt. 346. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel a Kbt. 349. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2005. október 7.

Dr. Koltai György s. k.,
bíróBÍRÓSÁGI ÍTÉLETEK